

ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ КАДРІВ ДЛЯ СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА

Кириченко Т.О., здобувач кафедри менеджменту ЗЕД та євроінтеграції,
СНАУ, м. Суми, Україна.

Розвиток та конкурентоспроможність економіки в цілому та сільського господарства зокрема, визначається великою кількістю факторів, серед яких чи не основне місце займають трудові ресурси. Реалізація стратегічних напрямів аграрної політики, спрямованих на реформування сільського господарства, нарощування обсягів виробництва конкурентоспроможної продукції, створення умов для вільного вибору видів виробничої діяльності значною мірою залежить від рівня підготовки фахівців, зайнятих в агропромисловому виробництві і обумовлює необхідність нового підходу до кадрового забезпечення села.

У формуванні кадрового потенціалу для сільськогосподарського виробництва слід відмітити ряд проблем та суттєвих недоліків. Найвагоміші з них – це відтік фахівців із галузі та плінність кадрів. Значна частина молодих спеціалістів після закінчення вищих навчальних закладів не приступає до роботи за направленням, (а з нинішнього 2015 року взагалі відмінена необхідність відпрацювання за направленням), або ж часом звільняється, переходячи в інші сфери виробництва. Це пояснюється рядом факторів, серед яких основними є: неналежний рівень розвитку соціальної сфери сільських місцевостей – зменшення закладів медичного обслуговування та низький рівень їх послуг, скорочення закладів освіти, відсутність забезпечення житлом, низький рівень заробітних плат в сільському господарстві.

Згідно прийнятого бюджету 2015 року, сукупні видатки на державне замовлення на підготовку кадрів чи підвищення кваліфікації збільшені на 10% і становлять 21,5 млрд.грн. (не враховуючи субвенції на підготовку робітничих кадрів). Видатки на підготовку кадрів у ВНЗ I та II рівнів акредитації мають міністерства, серед яких Міністерство освіти та науки. 119 навчальних закладів

різних рівнів акредитації, які в своїй більшості готували спеціалістів для сільського господарства, будуть вилучені зі сфери управління Мінагрополітики та будуть підпорядковані Міністерству освіти та науки України. Маємо надію, що значна частина видатків буде припадати саме на підготовку сільськогосподарських кадрів.

Слід відзначити, що при великій кількості закладів освіти, які готують спеціалістів для сільського господарства, існує брак ресурсного потенціалу в сільських регіонах. До недоліків підготовки фахівців для сільського господарства можна віднести наступні: недосконалість існуючого механізму визначення потреби в кадрах для АПК на місцевому рівні, так як відсутні обґрунтовані критерії для врахування кількості агроформувань, їх потреб у кадрах; низька оплата праці в сільськогосподарських підприємствах, що не мотивує молодих спеціалістів працювати в сільській місцевості; недостатнє залучення до викладацької діяльності спеціалістів-практиків, фахівців науково-дослідних установ, підприємств і організацій АПК, що призводить до зниження рівня якості підготовки спеціалістів.

Головними напрямками в роботі щодо розв'язання проблеми підготовки кадрів для сільського господарства мають стати: визначення реальної потреби та досягнення балансу у кваліфікованих кадрах; удосконалення напрямів підготовки фахівців для сільського господарства; впровадження наукового забезпечення АПК; тісна співпраця аграрних вищих навчальних закладів та наукових установ з виробництвом; проходження виробничої практики як на вітчизняних так і на зарубіжних сільськогосподарських підприємствах; перепідготовка та підвищення кваліфікації; поступове наближення аграрної освіти до європейських вимог; посилення практичної спрямованості наукових досліджень в аграрних вищих навчальних закладах.

Список літератури:

1. Проект Концепції переходу України до сталого розвитку. – [Електронний ресурс] – Режим доступу <http://www.mns.gov.ua/laws/laws/nuclear/92.htm>

2. Про стратегію сталого розвитку «Україна 2020». Указ президента України. – [Електронний ресурс] – Режим доступу <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/5/2015>
3. Закон України Про державний бюджет України на 2015 рік. – [Електронний ресурс] – <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/80-19>
4. Михайлова Л.І. Людський капітал: формування та розвиток в сільських регіонах. К.: Центр учбової літератури, 2008. - 388 с.